

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

incauti obruuntur. Ideoque qui sibi videretur stare videat ne cadat, 1. Corin. 10. v. 12. & Rom. 11. v. 20. timeas: quia si naturalibus ramis non pepercit, &c.

Est autem hic timor filialis, Rom. 8. v. 15. nec pugnat cum *πληροφωρία* fidei. Ideoque & timere & simul in Domino semper gaudere vult Philippenses, Phil. 4. v. 4.

F I N I S.

THEMA LXXIII.

Phil. 3. v. 20.

Nostrium πολιτευμα in caelis est, ex quo & seruatores expectamus, Dominum Iesum Christum, qui transfigurabit corpus nostrum humile vt conforme reddat corpori suo glorioso, secundum efficaciam qua potest etiam subirecere sibi omnia.

D I S P O S I T I O.

Prima cura & studium hominis adulti est, vt certo quodam & honesto loco sibi aliquod *ius ciuitatis* acquirat, vbi victum manibus quætere, & inde vitam suam, cum suis sustentare possit. Id quod non improbandum. Verum cum in his terris nonnunquam contingat, vt interdum hoc ciuitatis iure excidant homines, aut illud adepti ad tempus saltem [neque epim immortales sumus] vlturpare possint, ideoque Paulus breuissimis hisce verbis alium locum demonstrat, in quo & tutius & diutius hæere possimus. Tria autem hic consideranda veniunt.

1. Vnde petendum sit hoc ciuitatis ius, hoc nostrum *πολιτευμα*.
2. Quis fructus ex eo ad nos redundet.
3. Quid nobis iuxta faciendum, vt eo tanquam principali priuilegio gaudere, vti & frui possimus.

I. Pars.

Nostrium *πολιτευμα* est in caelis. Loquitur Apostolus de

de Christianis, qui quamvis origine terrestres sunt, attramen sibi nullam firmam sedem domiciliumque stabile in hac vite instabilitate promittant, sed properent coeli iudices fieri, ibique suum nomen apud Deum tanquam pretorem profiteri. Ibi enim nostra ciuitas: vbi perpetuo manere poterimus. Inscrubimur autem in Baptismo, Gal. 3. v. 27.

L. Discipulus nos esse in hac terra hospites tantum, peregrinos & exules, longe à patria nostra remotos, vnde Jacob vitam suam vocat dies peregrinationis, Gen. 47. v. 9. Job dies mercenarii, Job 6. v. 1. Dauid vocat se Pl. 19. v. 14. peregrinum, quales fuerint patres sui, de quibus Heb. 11. v. 14. extat, quod peregrini & hospites fuerint super terram; item Psal. 119. v. 19. appellat incolam. Peregrinamur enim à Domino, quamdiu sumus in hoc corpore, 2. Cor. 5. v. 6. nec habemus manentem ciuitatem, Hebr. 13. vers. 14.

Vsvs I. Dicuntur in hunc finem, ne terrenis adeo auide inhiemus, quemadmodum maxima pars ad augendam rem suam domesticam adeo intenti sunt, vt ad id nari quasi videantur. Sed cogitandum mox nos expulsum fore, vbi omnia relinquenda. Nam vt nihil intulimus, 1. Tim. 6. v. 7. vt nudi egressi sumus ex vtero Job. 1. v. 21. Eccl. 5. v. 14. ita nihil auferemus de labore nostro. Consultius ergo superna querere, Coloss 3. v. 1. quæque tetro sunt obliuisci, Phil. 3. v. 13.

2. Facit ad consolationem cogitantibus quis locus destinatus sit morituris, ecelum videl. Sic enim hic Paulus dicit: nostram conuersationem esse in cælis. Origine quidem alienati eramus à conuersatione Israel Ephes. 1. v. 12. Nunc autem per fidem in Christum ciues sumus redditi cælestis illius ciuitatis, cuius priuilegiis cum aliis conciuibus æternum vti licebit. Domestici Dei, conciuus sanctorum, ibid. v. 19.

3. Facere debet hoc ad subeundam eo promptius mortis alcam. Mirum est homines tingi & cohorrescere quasi, vcl

eadem
nobis p
uitam a
hic com
coque ad
noceat h
zui, Luc. 2. v.
dicit curiam

Quid ante
celis habem
cum salt
curus est,
ini integ
conforme
vest sibi
Et recte v

Consola
nos habere
em, tyran
propter pecc
ullimio
em vira
li, Roman
ciues sanct

lla 64. i. C
i. Inprimis
u nostra co
tra corp
scum. Ac
cum felicit
ne cui ad d
uelli, quod
mens afflic
re, cum au

vel ad mortis saltem mentiunculam, quæ tamen tam la-
tam nobis portam aperit eo facilius & felicius ad patriam
nostram aspirandi. Nam natura; vt inquit Cicero, pauli-
per hic commorandi, non habitandi diuersorium dedit.
Ideoque ad nostram patriam cum Apostolo, 2. Cor. 5.
tendere anhelabimus, cupiemus dissolui, Phil. 1. v. 23. di-
mitti, Luc. 2. v. 29. hæc dicemus cum Seneca: Viri, & quam
dedit curium fortuna peregi.

II. Pars.

Quid autem nobis expectandum venit, ex eo, quod in
cælis habemus *pariterque*: Habemus saluatorem, & is non
animæ saltem rationem habebit, quam omni felicitate
beatus est, sed & corporis nostri cura ita tangeretur, vt il-
lud in integrum restitutus sit, adeoque suo proprio corpo-
ri conforme redditus. Nam est omnipotens, qui omnia
potest sibi subicere. Vno verbo, *Er wird uns an Leib und
Geist reich und seligmachen.*

Consolatio duplex est in his verbis. 1. Quod scimus
nos habere ius ciuitatis in cælo & saluatorem. Non iudi-
cem, tyrannum, sed Iesum. Amiserant quidem idem
propter peccata sua protoplasti, sed illud recuperauit, &
postliminio quasi reduxit illud Christus, vt iam certam
spem vitæ æternæ habere possimus. Et spe iam sumus
salui, Roman. 8. v. 24. Sumus domestici Dei facti, Eph. 2.
& ciues sanctorum, & angelorum ineffabile gaudium, Pl.
16. Esa 64. 1. Cor. 2.

2. In primis vero magna est hæc consolatio, quod Chri-
stus nostra corpora conformia reddet suo corpori. Etenim
nostra corpora sunt valde misera in hac vita, idque propter
peccatum. At hæc omnis miseria tum conuerteretur in ma-
gnam felicitatem. Chrystomus hoc admittit Papæ,
illine qui ad dextram patris sedet, conforme fiet hoc cor-
pus? illi, quod adoratur ab angelis: Ergo patienter ferende
omnes afflictiones quas perferimus in hoc nostro cor-
pore, cum nulla sit futura comparatio: sicut enim Christi
corpus

corpus non amplius est mortale, non elurit, non fitit; sed est gloriosum: ita nostra erunt corpora, 1. Cor. 15. *Quod sicut fiet a quo dicitur.* Neque quicquam obstabit quo mortis genere occuberit corpus hominis pii & quomodo. Etenim tanto magis futurum est gloriosum, quanto fuit ignominiosius. Neque enim hoc est impossibile Deo, sed, qui cuncta subiecit sibi, qui dixit: mihi data est omnis potestas, is etiam hoc poterit efficere & præstare, quod per vas suum electum hic promiserit.

III. Pars.

Vnum hoc tertio loco addi etiam debet, ut sciamus, quid nobis civibus sit faciendum. Nam hic labor, hoc opus.

1. Civis vivere debent secundum leges & statuta præscripta. Leges ergo & nos observabimus. Explica hoc secundum præcepta Decalogi. Neque enim civibus concessum est pro lubitu suo vivere: Ita neque nobis, sed faciendâ patris voluntas, Matth. 7. v. 21. Dico enim vos tum demum amicos, inquit Christus, Joh. 15. v. 14. si feceritis voluntatem. Ergo danda corpora ad servendum Deo viventi, Heb. 9. v. 14. Rom. 12. v. 1.

2. Onera Reipubl. ferenda *Frohnen / wachen / reysen.* Ita & nos parati sumus ferre ferenda. quæ summus *civitas huius* cœlestis præses imposuerit. Tollite iugum meum, Matth. 11. vers. 29. Qui non tollit crucem suam, Matth. 16. vers. 24.

F I N I S.

T H E M A L X X I V.

Coloss. 2.

Et vos cum essetis mortui per delicta & præputium carnis vestrae, simul cum illo vivificabit, condonans nobis omnia delicta deleta, quod adversus nos erat chirographo, quod erat contrarium nobis per decreta, & illud sustulit de medio & cruci affixit.

D I S P O.

Paulus Ep
 concordia:
 us, etiam cu
 us nos cum
 nal cum co
 quibus in
 Deo in nos
 fuerunt anim
 satin epistol
 quella, cur
 petierant
 cumis alrei
 mo ex coll
 1. Primum
 illensium
 2. Quo
 3. Quon
 uata.

De Colo
 ter, quod a
 sciat: *mort*
 ue a corpor
 nocem, ide
 tum velicel
 rari erant.
 reparium,
 Per præp
 que laborab
 L. Dilecti
 tantissimo
 sciam Ch
 nente digni
 bus, quales